

*Покладеня вінцов на груб академіка Антонія Годинкы
Koszorúzás Hodinka Antal akadémikus sírjánál*

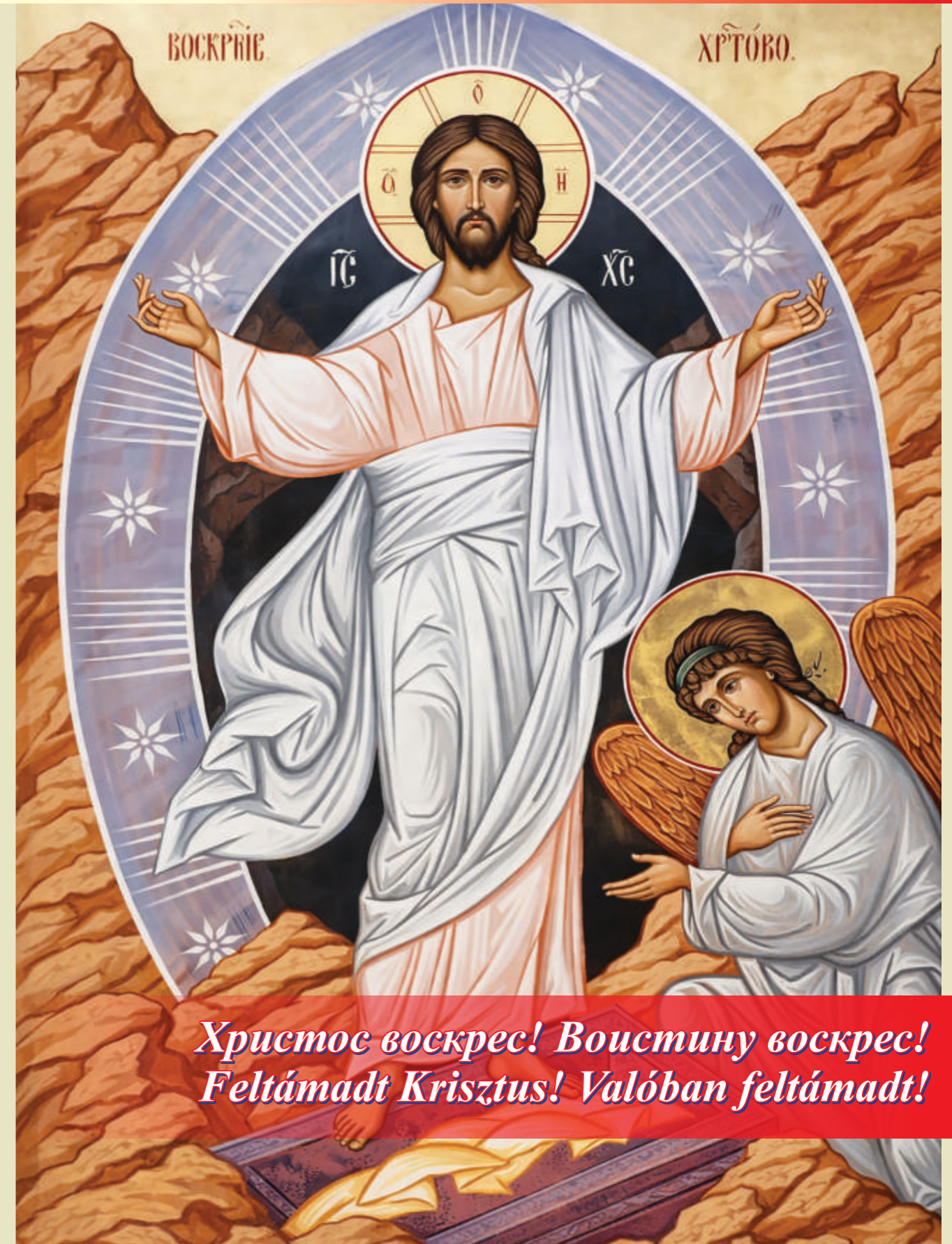
*Михайло Белень лавреат премії „Pro Arte Ruthenorum – 2025”
Mihájlo Beleny a „Pro Arte Ruthenorum – 2025” Díjazottja*

РУСИНСЬКИЙ RUSZIN VILÁG SVIT

ročnik XXIV. číslo 177., януар - фебруар 2026.
XXIV. évfolyam 177. szám január-február 2026.

*Христос воскрес! Воистину воскрес!
Feltámadt Krisztus! Valóban feltámadt!*

Крочай за крочаём Од Масляницї до Великодня

У час наших пустных роздумох кличе нас Господь: „Я ем світло про світ; ко мене наслідуює, не буде ходити в темноті, айбо буде мати світло жывота.” Важні суть продумані крочаї обы устигнути далеко, найти ціль. Сї крочаї годні быти довгі, курті, скорі, спокуйні-шейталувучі.

Колы Исус Христос кличе нас слідовати за ным, мусиме шорити ся ку нёму. Шатує и вун, помагать бідувучому, почекать падшого. Даколы сядне и учить.

У час великого поста вун иде перед нами, коло нас, з нами. Теперь иде помалі, важно, продумано, почекать вшитых, ко хоче слідовати за ным.

По путёви ку спасенію. Котра много раз вузька, фарадна, тяжка.

Айбо путь Исуса має ціль: дарований Христом вічний живот. Путуєме ку нёму вадь без нёго не одиноқыма. Рушаєме доведна, айбо каждый по своєму слідує за ным, котрый говорив: „...ко за мнов слідує, не буде ходити в темноті, айбо буде мати світло жывота.”

Небесна світлость опустила ся на землю: Бог вюв свуй народ облаками и огненым стовбом у Сінайской пустині. Царёвала світлость у біблійском шатрови. Церьков, котру будовав Соломон, наповнила ся божов світлостёв и сїянём, колы ї осятили. Берегы Віфлеєма наповнили ся світлостёв, колы ангелы голосили спасіня. На горі Фавор Спасителя обвила безмірна світлость.

Знавучы и розумівучы сї біблійські події рушаєме з Христом ку величественому містови, ку містови воскресенія и вознесенія, де путь веде через страданя и распнїтя на Голготі.

Там світлость вже од Його, котрый „Світлость од світлости”. Ся проникавуча світлость світить глубоко у мыслі, діяню каждого челядника. Освіщать нам непознатое вадь представленое. Поученя Христа: світлость душі и освічує скрыті сегелеты людськуй натуры, людський живот.

У дни великого поста, колы дни ставуть довжыма, мусиме пустити и світлость Христа у душу, обы Його світлость пронизала и нашу людську натуру. Його ученя, указаня суть світло про нашу душу и тіло. З одопертым, принимавучым сердцём, з чистым розумом,

умом слідуєме його ученям, указаням. З вірнов душов чинім добро: предано молім ся и кланяєме ся перед Отцём, котрый послав свого Єдиного Сына у наш світ. Выучиме молитвы и покорность Сыну, котрый приняв людську судьбу, назначеня земного жывота, а у нюм наше ученя и познаня нас з Отцём. Христос терпів ненависть, зраду, велику муку и даже смерть од люди! Молиме ся и поклоняєме ся Сятому Духу: вун осятив наш живот, нашу судьбу, намаганя, наші дії, крочаї ку спасенію.

Нашыма поступками, діями служыме людем, ги бы служыли Христу: „... ибо ко малому дає, дає и мені”.

Наші поступкы, молитвы, тілесні и душевні посты, жертвы змуцнюють нас. Помагавуть ити путёв Христа. Каждым поступком, молитвов приближаєме ся ку Христови, котрый приняв наше людство и наперек нашим упадлым поступкам, бесцінности, грішных думок и поступкув веде у вічное ествованя. Своєв смертёв на хрестови побідив пробуджавучу ся авады зачинавучу пановати у нас нечисту силу, путём покаеня и прощеня стерать наші гріхы. Пудходячого не кіряє гет, наші гріхы пише у пісок. Послїдникам дарує вічний живот.

Ціль далеко айбо мож дустати ї. У дни великого поста Христос иде помочи нам. Помагає зато, бо вун сам пройшов путь, котру показує нам. Своєв милостёв помагає нам и бізолує у вто, же віруєме у воскресеніє и береме участь у його жывотови.

Дни-тыждні сятого поста, од Масляницї до Великодня най милость, довіріє и надія посылнять нас, обы вже теперь, шором жывота пережыли сьме бесконечну радость вічного жывота у тілі и души.

„Христе, світе истинный, просвіщай и освящай всякаго человека грядущаго въ міръ, да знаменаетя на насъ свѣтъ лица Твоего, да въ немъ узримъ свѣтъ неприступный: и исправи стопы наша къ діланію заповѣдей Твоихъ, молитвами пречистыя Твоея Матере, и всѣхъ Твоихъ святыхъ, аминь.” / Чась первый, конечна молитва сященика.

Янош Мигаль Соноцькый
Товмачив: Віктор Гіріц

Се што добро, или што красно, но еже жити братіи вкупі"
/Псалом 133,1./

Русинський бал у Мішколці Мішколц-Геївчаба, 30. януара 2026. рока

Піснь біблійного псалтыря пасує тому збыванёви, організаторами якого были Регіональное русинське національное самосправованя жупы Боршод-Абов-Земплин и Русинське національное самосправованя Мішколца. Забава ся одбыла у фаршанговий день у честь живучых у 4. сторочови Благореченых трёх сятителюв: Йоана Златоустого, Василя Великого и Григорія Богослова (Назіанзина). У домі культури Гейзы Гардонія (бывшум каштелі Барцаі) зыйшли ся люде, потребувучі братське перебиваня доведна, и мавучі переятя одповідальности за свою сполность.

Бал ся зачав культурнов програмов, пуд час якої притомні годні были чути стихотвор Яноша Араня „Фамілный круг”. Верш сесь дав забаві благый настроуй.

Предсідатель Боршод-Абов-Земплинського и Мішколцьского русинського самосправованя Марія Соноцька своєв поздравнов бесідов привітствовала притомных: председателя Общества Русинув/Рутенув Мадярщины Яноша Кожнянського, председателя Вседержавного Русинського Самосправованя Віктора Крамаренка, представителюв поселень, бавлячих, беручых участь у балови, а такой гудобника Балажа Керіжа, котрый 10 рокув ся занимать гудьбов про веселый настроуй, пуд його музику нараз хоче ся танцёвати.

По привітственуй річі тріо сестер и братика Анны Бан, Марії Бан, Якуба Дулишковича-Соноцького заспівало русинські співанкы. Дале молоді танцоші из школы народных танцюв Сінвавельд продемонстровали тоті русинські танці, котрі они выучили у літі у русинськым танцошськым таборі пуд проводом танцёчителюв Томаша Керменді и Енікев

Керменді-Намешнік. Танцоші выступали у русинськым національным шатёви зошытому на сесію пригуду. Сяткувуча сполчность подяковала за выступованя, котрі дають вызнаня, бурливым тапшанём.

Патріція Еркел и Ілдіко Мішлай-Сілаші продовжыли програму співанём и научованём узвычаєных фаршанговых співанок и фіглярных куплетув пуд акомпаніамент цітеры и особєных народных музыкальных інструментув.

За трёх Головных Отцюв (за місяцёсловом) повідав грекокатолицький сященик Янош Мигаль Соноцький, пак из ушыткыма ся помолив перед вечерёв.

Позад вечері Балаж Керіж своїм шыроким репертоаром кликав балошув танцёвати. Програма ся продовжала допувночы.

Упувночы тягли неодмінну томболу. Много выйгрань найшло свого газду. Книжкы, питя, всячино. Помеже выйгрань выокремлює ся фільм за жылот и мучеництво Теодора Ромжи, представляня якого буде и у Мішколці. Из артистами на велику радость газд сёго выйграня мож буде побесідовати у керетох стрічі позерачув.

По сконченю томболы балову залу зясь заповнила музыка, продовжыли ся цімборські гварькы. Забава до рана напминать нам слова псалма: Се што добро, или што красно, но еже жити братіи вкупі.

Вдячні сьме організаторам, музыкантам, ведучому хыжі культури панови Др. Іштванови Євгешови и ушыткым, ко помагав нашому самосправованю дустати ся до своїх цілюв.

*Янош Мигаль Соноцький
Товмачив: Віктор Дулишкович*

Честовані читателі!

Просиме 1% из вашуй дані перечисляти на фундацію „За Русинув”, данёвое число котрої: **18170720-1-42**

Сяткованя 350-уй рочницї од дня роженя Ференца Раковця II. и выставка „Gens fidelissima” у Грекокатолицькум центері имени Сятого Йоана Златоуста

Наша русинська сполность каждый рук честує памнть Ференца Раковця II. и організує покладаня вінцюв ку його памнятникови у Шарошпотокови. Сяк было и сёго рока, айбо сяку юбілейну дату, як и яло, одпраздновали сьме торжественно из інтереснов програмов и у Будапешті 28. фебруара.

Міропріятя, котрое одбыло ся у Грекокатолицькум центері имени Сятого Йоана Златоуста, што на ул. Ида, 2, зобрало немало гостюв, котрі зыйшли ся не лем из столиці, а и из многых поселень Мадярщины. Сяткованя зачало ся у каплиці Грекокатолицького центера, де уедно помолили сьме ся курту молитву на церкувно-славянськум языкови, котру держав о. Михаил Тіводор. Привітственов бесідов председатель ВРС Віктор Крамаренко сяточно отворив міропріятя и попривітствовав честованого пана Мікловша Шолтейса и ушыткых притомных гостюв, котрі зыйшли ся файным числом на йсю подію.

Дале сяточну бесіду держав Мікловш Шолтейс, держсекретарь Канцеларії премьер-міністра за конфесійні и національні капчаня. Меже иншым вун одзначив, што Русины и Мадяры усе жыли у мирі и мали добрі капчаня, завто и в тяжку історичну минуту стали важнов пудпоров у войні за самостойность. Также вун повів, же радостно є видіти як Русины захирають свою грекокатолицьку віру, тримлють свої традиції и сохташі и передавуть слідувучым поколїням.

Дале честованых гостюв чекала музыкална програма. Веселый настрой своєв беспохыбно

игров на ксілофоні застачили про ушыткых притомных Іштван Донец и його молодой помочник, ученик Гергей Ач. Позад ных выступив также віртуоз-віолончеліста Андраш Зан, котрый исповнив русинські композиції.

Позад сёго из докладом „Мадяры и Русины уедно у войні за самостойность” выступила діректор шарошпотокського Музея Раковця, історик и главный музеолог Др. Едіта Томаш. У процесі своєю бесіды она указала гостюм історичні документи за фамілію Раковційув.

Пак и зясь публика насладила ся музыкальнума номерами уже спомнянутых сперед сим музыкантув. Напоследок гості мали унікатну можность попозерати выставку штемпликув искапчаных из имням Великого Князя, котру представив Імре Форкош, председатель Клуба колекціонерув поштовых штемпликув Дён-деша.

Также на міропріяты была представлена выставка книжок и журналув за Ференца Раковця II., котрі храниють ся у Бібліотеці Русинув Мадярщины имени професора Іштвана Удварія. Як дарчик, каждый муг забрати из собов книжочку Андраша Штумпф-Бенедека „Русины, gens fidelissima” на русинськум языкови.

Позад офіціалнуй части міропріяты ушыткых чекала уже наладжена парадна гостина пуд веселу жыву музыку. Сято пройшло торжественно и у файнуй наладі, а гості иши довго радо бесідовали и обмінєвали ся перелятами.

Анастазія Тіводор

Честовані Читателі!

Май повну інформацію за жылот Русинув Мадярщины годні сьте дустати на нашу интернет-стороні: <http://ruszin.com>

Русинський скульптор Михайло Белень лауреат премії імени Івана Манайла „Pro Arte Ruthenorum – 2025”

Святочна бесіда Андрія Манайла:

Дорогі приятелі, честовані гості!

Днесь мы сяткуеме не лем вручання нагоро-
ды – мы честуеме **живу силу русиньскуй**
культуры, і наступництво и духовну глибину.

Премія „Pro Arte Ruthenorum”, заснована
у **2019. рокови Світовым Конгресом Русинув**
доведна из **Русинськым Національным Само-**
справованём вароша Вац (Мадярщина) на
честь визнамного майстера пензлика и педа-
гога – **Івана Манайла**. Вшыткі роки премія ся
вручала тым, ко не лем творить умілські діла,
айбо своєв творчостєв служыть свому русин-
ському народови, його памняти, языку, вірі и
історичнуй годности.

Визнамно є, ош первым лавреатом сеї
высокопочестной премії став визнамный пуд-
карпатський маляр – **Володимир Микита**, як
сїмбол живої наступности русиньскої вытвар-
ной школы.

И днесь з особлиов честєв называєме
лауреата 2025 рока – Михайла Беленя, ру-

синьского скульптора, творчость котрого стала
камнянов хроников духовной історії Пуд-
карпатя и русиньского народа.

Його творы – се памнять матеріалізована у
формі, се честованя ид сохташам, віра и любов
ид руднуй землі. Його памятники, присячені
Александрови Духновичови и иншым діяте-
лем русиньского возроженя, духовным пасты-
рям и простым людом Пудкарпатя, стали
опорныма ознаками нашой історичной
самосвідомости.

Вручавучы днесь сею премію, мы каже-
ме: Ваш труд – есе частка судьбы нашого
народа. Ваші скульптуры – наші камняні
молитвы.

Од имени заснователюв и ушыткой русин-
ськой сполности сердечно гратулуву Вам,
честованый **Михайле Олексійовичу**, ид сєму
высокому и заслуженому удостоєню!

Проглашаву Михайла Беленя лавреа-
том премії „Pro Arte Ruthenorum – 2025”.
Гратулуву!

Русины у Мадярщині 2017- 2019.

Рішенєм Собура Вседержавного Русин-
ського Самосправованя од 1-го януара 2017.
рока титулы інституцій ВРС змінили ся:

- Бібліотека Русинув Мадярщини имени
Іштвана Удварія,
- Выставочный зал русиньскуй музейнуй
колекції имени Атаназа Фединця,
- Русинський научный інститут имени Ан-
тонія Годинки.

Професіональний уровень фунгованя га-
рантує одповідна висока кваліфікація ведучых
данных інституцій.

Рук зачав ся міроприятяма у честь Антонія
Годинки, шором котрых тримали вручення пре-
мії А. Годинки активным сполным діятелем
русиньскуй общины.

У честь ручниці роженя Ференца Раковція
ІІ. тримали шор міроприятя у Шарошпотокови
и Борші, де захранявуть ся традиції „gens fide-
lissima”.

Русинськое Національное Сято, котрое має
своєв цілєв активізувати вшытку сполность,
навщивили представителі уряда и церкви.

Про захраненя віры на руднум языкови
каждый рук тримле ся Русинський отпуст у
Шайовпалфолі, на котрый сходять ся вірники-
грекокатолики из ушыткых кунцюв Мадяр-
щини.

За традицієв восены держали культурное
міроприятя „Шедевры Русиньского Умілства“
у каштелі „Штефанія.”

Выставочный зал русиньскуй музейнуй

колекції имени Атаназа Фединця дустав значимый розвуй за послідні роки. Інституція росшырила ся, открыла ся філія у Дебрецені и изглядователська комната, а кулькость ї сотрудникув также удвоила ся, обы сповнення многих задач не сотворяло проблем. Інституція каждоручно подає успішні заявкы на гранты. Она застачає сполні службы и помагать роботі изглядователюв, котрі ку ную ся обертають.

Бібліотека Русинув Мадярщины имени Іштвана Удварія у сых роках спорила свою колекцію майже удесятеро, частично числом грантовых фінансув, а частично числом властных ресурсув. Таким кіпом теперь она налічує колекцію из 3000 документув, книг, журналув, компакт-діскув и DVD-діскув, котрі суть у розположеню ї читателюв и изглядователюв. Кулькость русинських томув музейной цінности переимать, они также были одреставровані у час звітного періода. Росшырила ся и авдіторія читателюв. Ушыткі были раді хосновати ся новов читалнёв и новыма книжныма полицяма.

Майостров проблемов містнуй русинській сполности є хоснованя языка, котрый переплітат ся из рузныма діалектама. У 2018. році Вседержавное Русинськое Самосправованя из централнов пуддержков Русинського научного інститута имени Антонія Годинкы выдала Мадярсько-русинський и Русинсько-мадярський словарі, а также Русинський ортографічний словарь, а у 2019 році – выданя „Русинські співанкы, діточі колыскові”.

У сотрудництві из Гайдудорогськов греко-католицьков головнов епархієв 26. апріля 2019. рока у Дебрецен-Йовжі сяточно одкрыв ся Грекокатолицький Русинський Центер. Фасад припарадженный русинським гербом и греко-католицьким крестом, урізбеным русинським різбарём по дереву. Сї елементы были осячені Його Преосвященством Папов Франциском у час папській авдієнції у Римі. Русинський Центер фунгує ги філія Выставочного зала русинській музейной колекції имени Атаназа Фединця. Ту фунгує и філія Русинського научного інститута имени Антонія Годинкы.

У 2018. році Собур ВРС зясь высунув кандідатуру Віры Гіріц на Посланика у Парламент Мадярщины, за котру оддали свої дїйні голосы 539 из 895 русинських изберателюв, зареєстрованых на націоналнуй русинській ліштї. Она представляла интересы своєю сполности у якости повноправного члена

Комітета націоналностюв у Парламенті Мадярщины, также была активным членом Пудкомітета сполного вошколованя, культуры и релігійных вопросув, Національного комітета памняти, Мадярсько-словацькуй группы дружбы Межепарламентського союзу и членом Націоналнуй рады екологічного розвоя.

У сёму році у Мучоні русинський язык вошколувуть 32 діти, ВРС понукує активность школашув и дає стіпендії на вошколованя тым, ко сесе заслужує. Дякувучы фунгованю сістемы поданя заявок на стіпендії, кулькость заявникув росте каждый школный рук. Окрем сего курса русинського языка проводят ся у дакулькох поселенёх державы.

Пувгодинну дваязычну програму за русинську меншыну мож послухати на радіовуй габі MR4 MTVA каждый второк. Телевізійный розголос застачує програма за меншыны „Rendő”, котра транслює ся по четверьгах на телеканалі Duna Televízió и повторяє ся на Duna World. Журнал „Barátság” также публикує статі за програмы и добыткы, котрі формувуть культурну ідентичность русинській сполности, а также нові публикації на русинському языкови.

Цівілні організації также спомагавуть розвою ідентичности русинській сполности у Мадярщині, у котрых активно зучастнює ся и ВРС. У сесь період Общество Русинув/Рутенув Мадярщины, Русинськое культурное общество и Фонд за Русинув з новыма силами продовжали свою діялельность, активно подавучы заявкы на організацію языковых и культурных таборув, культурных и релігійных міроприять, тым самым укріплявучи русинську ідентичность и захираювучи русинські традиції.

Результаты звітного періода указувуть, же культурна автономія русинській сполности у Мадярщині ищи булше ся росшырила и сперать ся на муцні основы.

У 2019. році, у пути на папську авдієнцію, архієпископ-митрополіт Фюлєп Кочіш поділив ся из Послаником у Парламенті Мадярщины Віров Гіріц и предсідателём ВРС Віктором Крамаренко своїми думкама за вто, же будованя деревлянуй церьковли на місті ведля Русинського Центера у Дебрецен-Йовжі ствердить зосполеность містнуй и вседержавнуй сполностюв. Из пуддержков Міністерії людських ресурсув ВРС дустало невертавный грант на будовательство церквы. Се зложыло примірно третину од общого бюджета.

In memoriam Томаш Ортутай

Томаш Ортутай родив ся 28. новембера 1943. рока у Ужгороді, и бив другим сыном у грекокатолицькуй фамілії. Його нянько бив доктор Елемер Ортутай, професор теології, котрого советська власть заслала у Сібірію, де вун провюв 25 рокув у ГУЛАГови.

Як ся выпустив из середной школы у 1960. році, вун вступив у Львувський селськохозяйственный техникум, де єден рук вошколовав ся на факултеті геотехничнуй інженерії, а дале вивчив ся на інженера-аграря.

Позад кончення універзітета вун побрав ся из Жужанов Дейчеї, промисловов малярьков, и они переселили ся у Берегсас. Сперву вун бив керувучым статістичного управліня, потому найшов роботу по своуй спеціалности. Робив агрономом у калгозі села Гат.

Позднійше його призначили главным інструктором Районуй рады Берегсаса. Айбо вун не пустив туй глубокой коріня, бо мусів бы вступити у комуністичну партію, так як лідер мав быти бізувным чоловіком. Вун не одрік ся своуй віры.

Переїхав жыти у Яноші, де продовжыв керувати управліням цивільнуй обороны. Далє його зясь закликали у районой управліня на довжність клерка. Коли Михаил Товт став представителєм републиканськуй партії, вун бив його референтом чєтыри роки. Од 1998.

рока, сперед выходом на пензію, Томаш бив інструктором у Районуй радї.

Фамілія Ортутай вернула ся на свою отцюзнину у 2002. році. Они основали новєе домовство у Саболчбаці, недалєко од гатара. Його жона, Жужа, продовжала чинити прекрасні керамичні выробы, меморіалні таблы и афіші, будучы учительков. Ї работа была одзначена званям вітязя.

Томаш старав ся быти сосполно хосенным и фундовав Русинськєе націоналное самосправованя у Кішварді, у котрому бив предсїдателєм два роки. Вун вюв активный сосполный жывот.

Из жонов они воспитали двох діти, Ботонда и Оршою. Сын дустав умільський талант у фотографії. Оршоя занимать ся музыков. Ведля своуй професії учителькы игри на гусях, она є участницєв фолк-бенда Facsiga уєдно из своім мужом Атілом. Дїдика Томаша окружали шість люблячых внукув, айбо майбулшєе щастя му принесло вто, што увидів трєх правнукув.

Сердце Томаша Ортутая стало на зорї 26. фебруара 2026. рока, вун одыйшов на 83-му році свого жывота. Выражаєме чистосердєчноє сочувство його великуй родині и близькым.

Блаженный покуй и вічная йому памяць!

*Жерело: Йозеф Балот, Фейсбук
Товмачила: Анастазія Тиводор*

In memoriam Александер Дмітрієвич Дуличенко

Світова славїстика понесла тяжку утрату. 6. марта с. р. на 85 рокови жывота почив у бозї професор-емєрітус Тартуського універзітета в Естонії Александер Дмітрієвич Дуличенко.

Русины добрі памятавуть на сєго ученика познатого московського славїсты Нікїты Ілліча Толстого, котрі доведна и отворили про научну сполность наш комінтерном заказаный на природное ествованя народ. А. Д. Дуличенко зачав научну карієру изглядованєм языка бачванських и сремських Русинув, иппен сюй темі была вручена його кандидатська дісєртация 1974. рока. 1980. рока у Мінську защитив докторську дісєртацию, котров основав сла-

вїстичну дісциплину за літературні мікроязыкы.

На зачатку 2000-ых рокув навщивив тогдашній центр світовуй русиністики, катєдру украинськуй и русинськуй філології в Нїредьгазі, котру основав Иштван Удварі в 1992. рокови, зучастнив ся з докладом за славянські мікроязыкы на III. Конгрєсі русинського языка у Кракови 2007. рока, у славїстичных зборниках, котрі ся издавали у Тарту пуд редакцієв славного ученого, публиковали научні статї и нашї русиністы.

Вічная памяць, блаженный покуй!

Вербочка

Казка

Жов еден чоловік из жонів. Мали они дівочку, якуй бѣло имня Марька. Они її дуже любили. Лем раз жона тяжко ся похворіла и юй зустало уже жоти мало часу. Пирид самов смиртьов дала она своєю дівочці єдноє зирнятко и пувіла юй:

- Марько, як ти буде дуже тяжко, то зирнятко тобі поможе, але мусиш го усе носити из собов.

Матірь скоро умерла и отиць ужинився щи раз. Мачуха бѣла злов и дуже не чистовала Марьку. Єден раз, коли Марька пасла худобу, то пушла до кирниці напитися водѣ. Коли ся нагнула до нїї, зирнятко, яке бѣло у нїї за пазухов, упало на самий спуд кирниці. Як ся не старала Марька вуйняти из нїї зирнятко, але не могла, бо кирниця бѣла дуже глибока. Сіла собі она и гурько заплакала. Наплакалася, а пак її зморив сон и она заспала. Приснилася юй красна вербочка з довгими, аж до зимлі густими конарями. Вудта вуйшли три юноші и начали успокойовати Марьку.

- Дівочко, не плач за зирнятком. Из нього типирь докі тѣ спиш, вуросла вербочка. Як ся пробудиш, то увидиш її, бо тѣ пуд нѣов типирь спиш. Коли тобі буде треба помочи, то прийди гевка и повіш тричі:

- Вербочко, одкрѣйся! З нїї вуйдеме мѣ и усе ти поможеме.

Коли то они повіли, Марька ся пробудила и увіділа, шо над нѣов справді вуросла красна шелесната вербочка. Конарі погнулися аж до самої зимлі. Марька рішила перевірити, чи правду юй казали три легіні. Повіла тричі:

- Вербочко, одкрѣйся!

Нараз густі конарьчики на вирбі розсунулися и вудта вуйшлѣ три юноші и позвідали її:

- Што нам треба зробити?

Но она одповіла їм, шо лем хотіла перевірити чи то буде правда, што бѣло у снови.

- Добрі, Марько! Типирь то увіровала и коли треба буде, то нас покличеш.

Дівочка увичирі пригнала дому худобу, але про то, шо из нѣов ся стало, не повіла никому. Єдної неділі, коли Марька пасла худобу на польови, то добре учула з села звонѣ на церькувнуй звониці. То люди йшли до церквѣ. Юй ся дуже закортіло и самуй пуйти хоть раз до

церквѣ и побѣти из людьми. Она пудойшла до вербочки и тричі повіла:

- Вербочко, одкрѣйся!

Конарі ся розсунули и из вербочки, вуйшли три юноші и зазвідали дівочку, шо юй треба. Марька повіла, шо дуже хоче пуйти до церквѣ, де щи нираз не бѣла, бо не мала красное плаття, ай у што ся обути. Юноші нараз заскочили назад у вербочку и вунесли вудта для Марьки сяточное парадное плаття и красні топаночки и повіли юй, што бѣ ся прибирала. Пак сплеснули руками и нараз явилася позолочена кочія, запряжена трьома конями.

- Марько, сідай у кочію и везися до церкви!

- повіли дівочці юноші.

Коли она зайшла до церкви, то божа служба уже ся начала. Як люди увіділи дуже красну дівочку, то нич лем ушѣтку службу позирали на нїї. Они не спознали, шо то бѣла Марька. Звідали ся еден єдного, чия то така парадна дівчина, але нико нич не знав. Из коруша на нїї усе позирав молодий нежинатий сѣн найбогатішого у окрузі пана. Коли божа служба ся закончила, Марька нараз сіла у кочію и коні ся пустили з міста калубом. Дома ушѣткі люди лем говорили про красну дівчину, шо бѣла у церкви. Говорили про то и дома у Марьки. Марька повіла вутцьови и мачусі, шо та дівочка то бѣла она. Але мачуха її лем вусміяла. Не увіровав словам Марьки и її отиць.

Такое бѣло у церквѣ з Марьков за шором дві неділі. Сѣн богача дуже ся залюбив у Марьку и ниц лем усе за нїї думав. Каждї неділі вун старався її застати, докі она не сіла у кочію, але то йому ся нияк не удавало. Думав вун довго, як бѣ то зробити и придумав. На то місто, де Марька сідала у кочію, вун дав наляти смолѣ. У третю неділю, коли Марька вубігла з церкви и стала сідати у кочію, то своїми топаночками стала у смолу. Єдна топаночка ся приклеїла и Марька з босов ногів скочила у кочію и повезлася од церкви. Коли панський сѣн пудбіг тудѣ, то кочія из Марьков уже бѣла далеко. Вун вутяг из смолѣ тапаночку и пушов из нѣов до свого отця, якому розказав про дівку, без якої уже не муг жѣти.

Отиць и мати дуже го любили и рішили помочи йому. Богач дав розказ своїм слугам

пуйти у село з топаночков - од хижі до хижі и де є дівочки - и міряти її на їх ноги. Слуги міряли її ушотким, але топаночка не пудойшла из них ни еднуй. Коли они прийшли до хижі, де жёла Марька из отцьом и мачухов, міряти топаночку, то мачуха ся розреготала.

- Шо, подурілисьє! Та Марька нигда не мала такі красні платя и топанки!

Але коли слуги поміряли топаночку на ногу Марьки, то она як раз бёла добра на її ногу. Тодё Марька признала ся, шо тёв дівков, яка бёла у церкві, бёла она. Слуги повіли юй, штобё она зладила ся нараз и йшла з ними до панського каштіля, де на ньїї чекав сён богача. Марька попросила їх, штобё спершу її повезли до вербочки. Там три юноші її красно вупарадили, а так она повезлася на кочії до панського маєтку. Як увідів сён богача, яка Марька красна пані, то нараз попросив її отдатися за нього. Юй ся и самуй вун полюбив и она одповіла, шо буде його жонов. Скоро у них бёла свальба. Пак молодята прийшли до Марькиного отця и мачухи и попросили їх жёти умісті з ними. Мачуха и не думала, шо так

ся стане. Она попросила, шобё Марька перебачила юй за то, шо нечистовала її. Марька одповіла, шо уже перебачила. З того часу они ушоткі стали жёти уєдно у панському каштільови. Єдноє рано, коли ся ушоткі пробудили, то увіділи, шо пуд воболоком комнати, де спала Марька з своїм чоловіком, за нуч вуросла вёсока красна верба.

То бёла тотя вербочка из трёома юношами, шо росла на польови и типирь перебралася до дома, де жёла Марька из своїм чоловіком, шобё бёти уєдно из ними.

Вербочка и дале помогала Марьки у жётъови, коли бёло треба. Марька из чоловіком каждую неділю позад службё у церкви ходили на цвинтарь, де бёла похована її матірь, и дякувала юй за вербочку.

*Записано од Наталії Лукач у 2017 рокови
Вік - 71рук*

Печатає ся за книгов Иван Лукач: Неоцінімий дар. Ужгород: Вид-во В. Падыка, 2020.
Иван Лукач хроникарь мальовничого русинського села Руські Комарувці.

Януар

16.01.: У Державнум етнографічнум музеєви у Варшаві открыла ся выставка „Формы присутности. Штука Лемків / Карпатских Русинів”. На експозиції представлено поверьх 200 творув з Польщы, Словакії, Сербії, Горватії, Румынії, Мадярщины, Украины, Америки, Молдавії и Чехії. Се перша у історії шырока презентація умілства нашуй карпатській сполности. Важным контекстом выставки суть досвідчєня нашого народа: примусові міграції, асимілація, трагедія Талергофа и акції „Вісла”. Памнять подій вертать ся у творах умілцюв, а предметы з лемковських / русинських хыж ставуть живыма свідками історії и знаками мучєня сполности, котра хоть и розметана по світови, захранила свуй язык, ідентичность и памнять. Русинув Мадярщины предсталають образы Др. Атаназа Фединця „Из онуков”, „Натурморт”, „Пудкарпатський великодній натур-

морт”, „Русинська дівка”, „Жоны, дівкы”.

31.01.: Одбыло ся первое занятя сёго рока у Умілскуй майстерні Столичного русинського самосправованя. Пуд руководством Леї Солнокі участники майстер-класа выготовляли автентичні русинські украшеня на голову. Майстер-клас пройшов у приятнуй, неформалнуй наладі, а также участники Музыкалнуй студії провели перву репетицію рока, котру держала Александра Тіводор.

Фебруар

08.02.: Общество русинській інтелігенції имени Антонія Годинкы, Вседержавное Русинськое Самосправованя, Столичное русинськое самосправованя, Національное самосправованя Обуда-Бейкашмедер, Русинські національні самосправованя VIII., VI., XIII., XVII., XIV., XI. и XVI. районув Будапешта, а также депутаты Собура ВРС уєдно почестовали памнять

академика Антонія Годинки на його гробі на цвинтарі, што на Фіумейській улиці. Отець Михаил Тіводор одслужыв панахиду, дале предсідатель ОРИАГ доктор Степан Лявинец подяковав Вседержавному и Столичному русинськым самосправованям за сотрудництво в установеню памнятника на годнум місті. Честованя закончило ся церемонієв покладаня вінцюв на гроб академика.

12.02.: Сёгоручный добродійный русинський грекокатолицький бал, організований Русинськым національным самосправованям XVIII. района Будапешта, зясь став важнов файно пудготовленов подієв, и зобрав доведна булш як 150 люди. Бал отворив Йожеф Зуро, грекокатолицький и русинський сященик, а дале честовані Віктор Крамаренко, предсідатель Вседержавного Русинського Самосправованя, и Генріста Йога, референт района по вопросам націоналностюв, держали привітствені бесіды! Добру наладу вечара про ушыткых застачив співак Атіла Кёкень, котрый из невіротнов приятелськостєв создав истину балну атмосферу про танці и файный наструй. Мы хочеме подяковати ушыткым участникам бала за їх ентузіазм, а дітjom за помуч у організації лотерії! Также дякуєме за цінні пожертвованя! Хочеме особо одзначити меценаштво Віры Гіріц, Посланика Русинув у Парламенті Мадярщины, без щедрости котруй мы не годні бы были провести сесь бал на такому годнум уровню. Такой сёго тыждня мы загнали фінансовый приходок од бала у Соціалну установу 18-го района Будапешта, його предсідателю, пані Рамоні Балінт, котра закликала нас на родительські зборы діти из інвалідностєв. Было радостно видіти щастя родителюв од того, што у своєю нелегкуй каждоденности они зможуть избогатити живот хворых діти дякувучы сым ресурсам.

12.02.: Засіданя и Слуханя Вседержавного Русинського Самосправованя одбыло ся у властнуй Резиденції на улиці Дёрмат. На повістці дня: звіт предсідателя за роботу меже двох засідань, исповнення рішень из прошедшым термином, рішення, прийнятї депутатськым корпусом и передані обязаня, модіфікація бюджета 2025. рока Бібліотеки Русинув Мадярщины, Выставочного зала русинськуй музейнуй колекції имени дохтора Атаназа Фединця,

сосполнуй інформаційнуй новинки Русинув Мадярщины „Русинський Світ”, Русинського научного інститута имени А. Годинки, Уряда ВРС и ВРС, обговореня пудготовкы на парламентські выборы 2026. рока, обговореня бюджета Уряда ВРС и ВРС и Институцій на 2026. рук, обговореня платы урядникув и за доволенку предсідателя ВРС, обговореня плана державных закупок Вседержавного Русинського Самосправованя на 2026. рук, обговореня кандидатув Премії Антонія Годинки на 2026. рук, рішення за стіпендії ВРС 2025/2026. рока.

14.02.: Столичное русинське самосправованя, Русинське самосправованя Терейзвароша, Пудкарпатське Общество, з пудпоров Русинських національных самосправовань III., XIII., XVII. районув Будапешта у резиденції Пудкарпатського Общества на алеї Варошлігет доведна організовали традиційный фаршанговый бал. Гостюв привітствовали Евеліна Скіба, предсідатель СРС и Др. Маріанна Лявинец почестный предсідатель. З великым успіхом выступив мішаний хор „Лангамерте” пуд руководством Мелінды Орос-Туровці з програмов, у котруй были и русинські співанкы. Хорови акомпаніровав венезуелський піанішта, педагог Франк Валдерам, котрый забавляв многолюдну публику и преподаванєм испанськуй співанкы. За сым выступили два сына Каталіны Медвецькуй: 11 ручный Лео, ученик Бейчського музыкального училища співав на высокум уровню, чым приятно зачудовав слухачув. Пятьручный Доніко, котрый первый раз выступав перед публиков, также мав великий успіх. Ансамбл „Best of D1” бавив меженародні шлагеры. Танцєвална музыка закликала танцєвати многих од люди по 80 и малых. Русинський традиційный фаршанговый бал и на сесь раз был памнятливый.

21.02.: Пуд організаціїєв Столичного русинського самосправованя у резиденції СРС одбыв ся Русинський фаршанг про діти. Руководитель Музыкалнуй студії Анастасія Тіводор готовила ся з многыма музыкалныма, інтерактивныма бавкамы, Леа Солнокі, руководитель Творчої группы чинила маски. Діти щи готовили цукрову вату и фанкы.

Lépésről lépésre Húshagyótól húsvétig

Nagyböjti elmélkedésünkben az Úr felhívó szava szól hozzánk: „Én vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” /Jn 8, 12/. Messzire jutásnak, célhoz érésnek mindig a meggondolt lépések a biztos alapjai. A lépések lehetnek hosszúak, rövidek, szaporák, ráérős-sétálósak.

Amikor Jézus Krisztus követésre hív meg minket az Ő tempóját kell felvennünk. Ő is siet, utána megy az elveszettnek, megvárja az elesettet. Máskor leül és tanít.

A nagyböjti időben Ő maga halad előttünk, mellettünk, velünk. Most lassan, meggondolt, megfontolt lépéssel megy, bevár mindenkit, aki csatlakozni akar hozzá.

Az út, az üdvösségre vezető út. Ami sokszor keskeny, fárasztó, terhes.

A jézusi út nem céltalan bolyongás. A cél ismert: a Krisztus által megszerzett örök élet. Nem magányos emberként kószalunk feléje vagy nélküle. Közösen indulunk, de mindenki egyéni elhatározása szerint csatlakozik Őhozzá, aki azt mondta: „... aki engem követ, nem jár sötétségben, és övé lesz az élet világossága”

Az égi fény átjárta a földi valóságot: Isten felhő- és tűzszlop által vezette népét a Sinai pusztában. Világosság volt a szövetség sátrában. Salamon építette templom felszentelésekor isteni fény és ragyogás töltötte be azt. Betlehem dombjait világosság borította be, amikor angyalok hozták a megváltás üzenetét. A Tábor-hegyén a nappali világosságot meghaladó fényáradat vette körül az Üdvözítőt.

Mindezen bibliai események ismeretében és fényében indulunk mi is Krisztussal a legfelségebb helyre, a feltámadás és a mennybemenetel helyére, amelyet a szenvedés útja és golgotai keresztre feszítés megelőz.

Az ottani fényesség már Attól van, aki „Világosság a Világosságtól”. Ez a mindent átható, átjáró világosság minden emberi gondolatba, cselekedetbe mélyrehatóan bevilágít. A fény felismertté tesz előttünk ismeretlen vagy vélt dolgokat. Krisztus tanítása, a lelki világosságot adó fény bevilágít rejtett emberi énünkbe, életünkbe.

A nagyböjt napjaiban, az egyre hosszabbodó

nappalokon a krisztusi világosságot is be kell eresztetni lelkünkbe, hogy teljes emberi voltunkat is átjárja az Ő fénye. Tanítása, útmutatása fény lelkünknek, testünknek egyaránt. Tágra nyitott befogadó szívvel, tiszta elmével, értelemmel kövessük őt tanításában, útmutatásában. Lélekben elkötelezve, jó tetteket cselekedve: buzgón végezve áldozatos imádságunkat és hódolatunkat az Atya előtt, aki Egyszülött Fiát küldte a világba.

Imáinkat és hódolatunkat adjuk a Fiú felé, aki felvállalta emberi sorsunkat, földi életének küldetését, benne a tanításunkat, az Atya megismertetését. Krisztus felvállalta az emberek részéről a megvetést, árulást, borzalmas szenvedést és a halált is! Imáinkat és hódolatunkat a Szentlélek iránt: aki megszentelte életünket, sorsunkat, törekvésünket, üdvösségre irányuló tetteinket, lépéseinket.

Tetteinkkel, cselekedeteinkkel szolgáljuk embertársunkat, mintha magát a Krisztus szolgálánánk: „...mert aki egynek a legkisebbnek tesz valamit, azt nekem teszi.”

Tetteink, imádságaink, testi és lelki böjtjeink, lemondásaink erősítenek bennünket. Segítenek a krisztusi úton való haladásban. Minden egyes végbevitt tetteinkkel, imádságunkkal közelebb kerülünk Krisztushoz, aki felvállalta emberségünket, amelyet gyarló tetteink, hiábavalóságaink, bűnös gondolataink és megvalósított szándékaink ellenére is az örök élet felé segíti. Keresztáldozatával legyőzte a gonosz bennük ébredő vagy már uralkodni akaró hatalmát, bűnbánatunk és bűnbocsánata által eltörli bűneinket. A hozzá jövőt nem veti ki, bűneinket homokba írja. Követőit örök élettel jutalmazza.

A cél messze van, de nem elérhetetlen. Nagyböjt napjaiban Krisztus siet segítségünkre. Segítségét azért ajánlja fel, mert ő maga végigjárta az utat, melyet járhatóvá is tett. Kegyelemmel segít és bízik bennünk, hogy elfogadjuk Őt mint Feltámadottat és az Ő életében való részesedést.

A Szent nagyböjti hetek-napok, húshagyó vasárnaptól húsvét vasárnapig erősítsenek meg kegyelemmel, bizalommal és reménységgel, hogy már itt a földön testben és lélekben is átélhessük az örök élet végnélküli örömét.

Szónoczki János Mihály

**„Milyen édes, milyen jó és gyönyörűsége a testvéreknek együtt lenni”
/Zsoltárok 133, 1./**

Ruszin nemzetiségi bál Miskolcon Miskolc-Hejőcsaba, 2026. január 30.

A bibliai zsoltárvers illik arra a meghitt eseményre, rendezvényre, melyet a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Területi Ruszin Nemzetiségi és a Miskolc MJV Ruszin Nemzetiségi Önkormányzata szervezett. A rendezvény a farsangi napon, a IV. században élt Három Szent Főpap, Aranyszájú Szent János, Nagy Szent Bazil és Nazianzi Szent Gergely ünnepén volt. A rendezvénynek helyt adó Miskolc-Hejőcsabai Gárdonyi Géza művelődési házban a testvéri együttlétet igénylő és a közösségért felelősséget érzők töltötték meg a hajdani Bárczay kastélyt.

A bált bevezető kulturális műsorban Arany János Családi kör című versét hallhatták a jelenlévők, amely vers megadta a békés és meghitt hangulatát az estnek.

Szónoczkai Mária, a BAZ Vármegyei és a Miskolci önkormányzat elnöke köszöntőjével üdvözölte a megjelenteket: Kramarenkó Viktort, az Országos Ruszin Önkormányzat elnökét, Kozsnyánszky Jánost, a Magyarországi Ruszinok/Rutének Országos Szövetségének elnökét, a megjelent települések képviselőit, a fellépő előadókat, közreműködőket és Kőrizs Balázst, aki egy évtizeden keresztül szolgáltatja a vidám hangulatot megalapozó zenét és a talpalávalót.

Az elnöki köszöntő után a vendégek Bán Mária, Bán Anna és Duliskovich-Szónoczkai Jakab testvértrió ruszin énekeit hallgathatták meg. A Szinvavölgyi Néptánciskola táncosai pörgős táncokkal szolgálták a közösséget. A néptánciskola táncosai a nyár folyamán Körmenyi Tamás és Körmenyi-Namesnyik Enikő táncotárak irányítása mellett sajtótították el a különleges figurákkal és énekekkel díszített szláv táncokat. A táncosok erre az alkalomra készült ruszin nemzetiségi vise-

letben adták elő táncaikat. Az előadásokat nagy elismeréssel és tapsviharral köszönte meg az ünneplő közösség.

Erkel Patrícia és Mislai-Szilasi Ildikó hagyományos farsangi énekek, rigmusok éneklésével és azok tanításával, citerazenével és különleges népi hangszereléssel gazdagították az estét.

A naptár szerinti Három Főpap személyét Szónoczkai János Mihály görögkatolikus pap ismertette, majd asztali áldást mondott a gőzölgő vacsora felett.

A vacsorát követően Kőrizs Balázs széles zenei, mulatós repertoárjával szólította a táncparkettre a jelenlévőket - a mulatság éjfélig tartott.

Éjfélkor az elmaradhatatlan tombolahúzással sok nyereséget talált gazdára. Könyvek, italok, különböző felajánlások. A nyereségek közül kiemelkedett a Romzsa Tódor életét és vértanúságát feldolgozó és megfilmesített életút miskolci vetítésére szóló jegy. A szereplőkkel közönségtalálkozó lesz, a nyertesek nagy örömmel és érdeklődéssel fogadták nyereségeiket.

A tombolanyereségek kiosztása után még a zene töltötte be a rendezvénytermet, beszélgetések és baráti együttlétük újultak meg. A hajnalig tartó mulatság emlékeztet bennünket erre a zsoltárverse: „Milyen édes, milyen jó és gyönyörűsége a testvéreknek együtt lenni!”

Köszönet a szervezőknek, a közreműködőknek, zenét szolgáltatóknak, a közösségi ház vezetőjének, Dr. Üveges István úrnak és mindazoknak, akik segítettek nemzetiségi önkormányzatunkat munkánkban és céljaink elérésében.

Szónoczkai János Mihály

Kedves Olvasóink!

Kérjük, hogy adója 1% a Ruszinokért Alapítványnak adományozza!

Adószáma: 18170720-1-42

II. Rákóczi Ferenc születésének 350 éves évfordulójának ünneplése és „Gens Fidelissima” kiállítás az Aranyszájú Szent János Görögkatolikus Központban

Ruszin közösségünk minden évben tisztelettel adózik II. Rákóczi Ferenc emlékének és koszorúkat helyez el szobránál Sárospatakon. Így volt ez idén is, de az ilyen kerek évfordulót, ahogy az illik, február 28-án egy érdekes program keretében Buda-pesten is megünnepeltük.

A rendezvényre, amely az Aranyszájú Szent János Görögkatolikus Központban, az Ida u. 2. szám alatt került megrendezésre, ahová sok vendég érkezett nemcsak a fővárosból, hanem Magyarország sok településéről is. Az ünnepség a Görögkatolikus Központ kápolnájában kezdődött, ahol együtt imádkoztunk el egy rövid imát templomi szláv nyelven Tivadar Mihály atya vezetésével. Kramarenko Viktor, az ORÖ elnöke köszöntő beszéddel nyitotta meg a rendezvényt és üdvözölte Soltész Miklós urat, valamint minden jelenlevő vendéget, akik szép számmal gyűltek össze erre az eseményre.

Ezután ünnepi beszédet tartott Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára. Többek között kiemelte, hogy a ruszinok és magyarok mindig békében és jó kapcsolatban éltek egymással, ezért a nehéz történelmi percekben fontos támogatói lettek a függetlenségért folytatott harcoknak. Megjegyezte továbbá, hogy öröm nézni, ahogy a ruszinok őrzik görögkatolikus hitüket, megtartják hagyományaikat és szokásaikat és átadják azokat a következő nemzedékeknek.

A beszédek után zenei műsor várta a tisztelt

vendégeket. A közönség számára a vidám hangulatot hibátlan játékával Donec István és fiatal zenésztársa és tanítványa, Ács Gergely biztosította. Utánuk a virtuóz csellista, Zán András lépett fel ruszin zeneművekkel.

Következett dr. Tamás Edit, a Sárospataki Rákóczi Múzeum történésze és főmuzeológusa „Magyarok és ruszinok karöltve a szabadságharcban” előadása. Beszédében megismertette a vendégekkel a Rákóczi család történelmi dokumentumait.

Ezután a publikum újra a fent említett zenészek által előadott zeneszámokban gyönyörködhetett. A rendezvény végére a megjelenteknek rendkívüli lehetőségük nyílt megtekinteni a Nagyságos Fejedelemmel kapcsolatos bélyegkiállítást, amelyet Farkas Imre, a Gyöngyösi Bélyegyűjtő Kör elnöke mutatott be.

A rendezvényen megrendezésre került a II. Rákóczi Ferencsel kapcsolatos könyvek és folyóiratok kiállítása is, amelyeket az Udvari István Magyarországi Ruszinok Könyvtárában őriznek. Ajándékként minden vendég magához vehette Stumpf-Benedek András „Ruszinok, gens fidelissima” könyvét ruszin nyelven.

Az esemény hivatalos része után mindenkit ünnepélyes vendégség és vidám zene várt. Az ünnepség emelkedett hangulatban, barátságos körülmények között zajlott le, a vendégek még sokáig beszélgettek és osztották meg élményeiket egymással.

Tivadar Anasztázia

Mihájlo Beleny ruszin szobrászművész a Manajló Iván „Pro Arte Ruthenorum – 2025” Nemzetiségi Díj kitüntetéséjé

Manajló András ünnepi beszéde:

Kedves barátaink, tisztelt vendégeink!

A mai napon nem csupán egy díjat adunk át – hanem a **ruszin kultúra élő erejét**, folytonosságát és lelki mélységét ünnepeljük.

A „Pro Arte Ruthenorum” díjat 2019-ben a **Ruszinok Világkongresszusa a Váci Ruszin Nemzetiségi Önkormányzattal** (Magyarország) közösen alapította, a kiváló festőművész és pedagógus, **Manajló Iván** emlékére. A díjat azok

kapják, akik nem csupán műalkotásokat hoznak létre, hanem **alkotómunkájukkal szolgálják ruszin népüket**, annak emlékezetét, nyelvét, hitét és történelmi méltóságát.

Különösen jelképes, hogy e rangos elismerés **első díjazottja** a kiváló kárpátaljai festő, **Volodimir Mikita** volt – a ruszin képzőművészeti iskola élő folytonosságának szimbólumaként.

Ma pedig különös tisztelettel nevezzük meg a **2025. évi díjazottat: Mihájlo Belenyt**, a kárpátaljai ruszin szobrászt, akinek alkotóművészete a

Kárpátalja és a ruszin nép lelki történetének kőbe faragott krónikájává vált.

Alkotásai az emlékezet formába öntött lenyomatai, a hagyomány tisztelete, a hit és a szülőföld iránti szeretet megnyilvánulásai.

Alekszander Duchnovicsnak, a ruszin nemzeti ébredés többi alakjainak, lelki pásztoroknak és Kárpátalja egyszerű embereinek állított emlékművei **történelmi önazonosságunk tartópillérei** lettek.

Amikor ma átadjuk ezt a díjat, azt mondjuk: Az Ön munkája – népünk sorsának része. Szobrai – a mi kőbe vésett imádságaink.

Az alapítók és az egész ruszin közösség nevében szívből gratulálok Önnek, tisztelt **Mihájlo Olekszijovics**, e nagy jelentőségű és méltán kiérdemelt elismeréshez!

Ezennel Mihájlo Belenyt a „Pro Arte Ruthenorum – 2025” díj laureátusává nyilvánítom.

Szívből gratulálunk!

Ruszinok Magyarországon 2017-2019.

Az Országos Ruszin Önkormányzat Közgyűlésének döntése alapján 2017. január 1-től az ORÖ által fenntartott intézmények elnevezése az alábbiak szerint módosult:

- Udvari István Magyarországi Ruszinok Könyvtára,

- Fedinecz Atanáz Magyarországi Ruszinok Közérdekű Muzeális Gyűjteménye és Kiállítóhelye,

- Hodinka Antal Ruszin Tudományos Intézet.

A szakmaiság erősítését garantálják a megfelelő szakmai végzettségű intézményvezetők.

A nemzetiségi programév a Hodinka Antal Emléknapi rendezvényeivel kezdődött, amelyen elismerő címet adományoztak a közélet szereplőinek.

II. Rákóczi Ferenc születésének emléknapihoz kapcsolódóan a „gens fidelissima” hagyományok kelnek életre. Az ünnepi rendezvénysorozatra Sárospatakon és Borsiban került sor.

A Ruszin Nemzeti Ünnepe a közösség egészét hivatott megmozgatni. Az eseményen megjelentek a kormányzati vezetők mellett az egyházi méltóságok is.

Az anyanyelvi hitélet megélése érdekében Sajópálfalán évenként Ruszin Búcsúra került sor,

amelyen az ország minden részéből érkeztek görögkatolikus hívők.

Már hagyománnyá vált minden év őszi megrendezésre kerülő programunk, a „Ruszin Művészet Remekéi” elnevezésű kulturális esemény a Stefánia Palotában.

A Fedinecz Atanáz Magyarországi Ruszinok Közérdekű Muzeális Gyűjteménye és Kiállítóhelye az elmúlt időszakban jelentős fejlődésen esett át. Az intézmény gyarapodott egy debreceni kirendeltséggel, egy kutatószobával, és dolgozóinak száma is megduplázódott, hogy a sokasodó feladatok ellátása ne okozzon problémát. Az intézmény minden évben sikeres pályázatokat nyújt be a támogatáskezelő felé. Közönségszolgálatot lát el, és segíti a hozzá forduló kutatók munkáját.

Az Udvari István Magyarországi Ruszinok Könyvtára ebben az időszakban majd megtízszerezte állományát, részben pályázati forrásból részben saját forrásból. Így mára elérte, hogy állománya 3000 dokumentummal, könyvvel, folyóiratokkal, CD-vel, DVD-vel áll olvasói, kutatói rendelkezésére. Kiemelkedő a ruszin muzeális értékű kötetek száma, amelyek a beszámolási időszakban restaurálásra is kerültek. Rendszeres olvasóközönség-

ge is bővült. Mindenki örömmel vette birtokba az új olvasótermet, az új könyvespolcokat.

A hazai ruszin közösség körében a legnagyobb problémát a hazánkban használt, különböző nyelvjárásokkal tarkított nyelvhasználat jelenti. Az önkormányzat a 2018. évben a Hodinka Antal Ruszin Tudományos Intézet munkája eredményeként központi támogatásból megjelent a Magyar-Ruszin Szótár és Ruszin-Magyar Szótár, valamint a Helyesírási Szótár, 2019-ben a Gyerekdalok, al-tatók című kiadványok.

A Hajdúdorogi Görögkatolikus Főegyház-megyével közreműködve Debrecen-Józsán 2019. április 26-án átadásra került a Görögkatolikus Ruszin Közösségi ház, amelynek ékessége a homlokzatán található ruszin fafaragó művész által elkészített ruszin címer és görögkatolikus kereszt. Ezeket Rómában pápai audiencia keretében megáldotta Őszentsége Ferenc pápa. A közösségi ház a Fedinecz Atanáz Magyarországi Ruszinok Közérdekű Muzeális Gyűjteménye és Kiállító-helye kirendeltségeként funkcionál. Az épületben még a Hodinka Antal Tudományos Intézet kirendeltsége került kialakításra.

A 2018-as országgyűlési képviselők választásán az ORÖ Közgyűlése ismét bizalmat szavazott Giricz Verának, 2018-ban a nemzetiségi névjegyzéken 895 ruszin választópolgár közül 539-en adtak le érvényes szavazatot a szószólóra, aki az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottságának teljes jogú tagjaként képviselte közösségének érdekeit, emellett még aktív tagja volt a NEB Köznevelési, kulturális és egyházügyi albizottságnak, az Interparlamentáris Unió Magyar-szlovák Baráti Tagozatának, továbbá a Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsának tagja.

Ebben az évben Múcsonyban 32 gyermek vesz részt a ruszin nyelvű oktatásban, az ORÖ ösztönzi a tanulók aktivitását, tanulmányi ösztöndíjat biztosít az arra érdemeseknek. A kialakított ösztöndíjpályázati rendszer működésének ered-

ményeként minden tanévben nő a jelentkezők száma. Ezen kívül az ország több településén ruszin nyelvtanfolyamot tartanak.

Az MTVA MR4 csatornáján keddenként félórás, kétnyelvű ruszin nemzetiségi program hallható. A televízióban való megjelenést a Rondó című nemzetiségi műsor biztosítja a közösség számára, melyet a Duna Televízió közvetít csütörtökönként, valamint a Duna World ismétel. A Barátság folyóiratban is megjelennek a ruszin közösség kulturális identitását építő programokról, eredményekről, új ruszin nyelvű kiadványokról szóló cikkek.

A magyarországi ruszin közösség identitásának megőrzését szolgálják a civil kezdeményezések is, amelyekbe az ORÖ is tevékenyen bekapcsolódik. Az időszakban a Magyarországi Ruszinok/Rutének Országos Szövetsége, a Ruszin Kulturális Egyesület és a Ruszinokért Alapítvány újult erővel folytatták működésüket, továbbra is aktívan pályáztak a nyelvi és kulturális táborok, a kulturális és vallási rendezvények megszervezésére, erősítve ezzel a ruszin identitás, a ruszin hagyományok megőrzését is.

A beszámolási időszak eredményeiből kitűnik, hogy a magyarországi ruszin közösség kulturális autonómiája tovább szélesedett és szilárd alapokon nyugszik.

Még 2019-ben, a pápai audienciára tartva Kocsis Fülöp érsek metropolita megosztotta Giricz Vera parlamenti szószóló asszonnyal és Kramarenko Viktor ORÖ elnökkel abbéli gondolatait, hogy a Debrecen-Józsán álló közösségi ház melletti telken egy fatemplom építése megerősítené a helyi és az országos közösség koherenciáját. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma segítségével vissza nem térítendő támogatást kapott az ORÖ a templom felépítéséhez. Ez a teljes költségvetésnek körülbelül a harmadát tette ki.

Tisztelt Olvasók!

Bővebb információt a magyarországi ruszinok életéről WEB oldalunkon találhatnak:

<http://ruszin.com>

In memoriam *Ortutay Tamás*

Ortutay Tamás 1943. november 28-án Ungváron, görögkatolikus családban született második fiúként. Édesapja dr. Ortutay Elemér, a Gulágot megjárta teológus professzor, akit a szovjet hatalom 25 évre száműzött Szibériába.

Érettségi után 1960-ban felvételt nyert a Lembergi Mezőgazdasági Főiskolára. Egy évet a földmérnöki kar hallgatója, majd agrármérnöknek tanult, ahol lediplomázott.

A főiskola befejezése után Décsei Zsuzsanna iparművésznővel kötött házasságot és Beregszászba költöztek. Először a statisztikai hivatal vezetője volt, majd a szakmájában helyezkedett el. A gáti kolhoz agronómusaként működött.

Később a Beregszászi Járási Hivatal vezető oktatójának hívták. Itt nem eresztett mély gyökereket, mivel kötelezték, hogy lépjen be a kommunista pártba, hiszen egy vezetőnek megbízhatónak kellett lenni. A hitét nem adta fel.

Átnyergelt Jánosiba, ahol a polgári védelmi hivatalt vezette tovább. Majd visszahívták a járási hivatalba jegyzőnek. Amikor Tóth Mihály köztársasági képviselő lett, négy éven át referense volt. 1998-tól nyugdíjba vonulásáig a járási tanács oktatója.

Az Ortutay család 2002-ben települt az anyaországba. Nem messze a határtól, Szabolcsbákán alapítottak új otthonot. Felesége, Zsuzsa továbbra is ontotta magából a szebbnél-szebb kerámiai dísz tárgyakat, az emléktáblákat, plaketteket és közben pedagógusként dolgozott. Munkásságát vitézi címmel ismerték el.

Tamás úgy tette hasznossá magát, hogy Kisvárdán megalapította a Ruszin Nemzetiségi Önkormányzatot, melyet két évig vezetett. Aktív társadalmi életet élt.

Két gyermeket neveltek fel, Botondot és Orsolyát. A fia fotózásban éli ki a művészi vénáját. Orsolya a zene iránt rajong. Hegedűtanári szakmája mellett a férjével, Attilával a Facsiga népi zenekar tagja. A nagyapát hat szerető unokája vette körül, de leginkább annak örült, hogy megélte 3 dédunokája születését.

Ortutay Tamás szíve 2026. február 26-án hajnalban állt le, 83 évet élt. Őszinte részvétünk népes családjának és a hozzátartozóknak.

Boldog nyugalmat és örök emléket!

Forrás: Balogh József, facebook

In memoriam *Dulicsenko Alekszander Dmitrijevics*

Nagy veszteség érte a világ ruszinisztikáját. Március 6-án 85 éves korában megért az Úrhoz Dulicsenko Alekszander Dmitrijevics, az észti Tartui egyetem emeritus professzora.

A ruszinok jól emlékeznek a Tolsztoj Nikita Illics neves moszkvai szlavisztikus kiváló tanítványára, akik együtt ismertették meg a tudományos világgal a komintern által természetes létezésében betiltott népet. Dulicsenko A.D. tudományos pályafutását a bács-szerémi ruszin nyelv kutatásával kezdte, e témában írta kandidátusi disszertációját 1974-ben. Doktori védése 1980-ban történt Minszkben, amellyel

megalapozta a szlavisztika irodalmi mikronyelvek kutatásának módszerét.

A 2000-es évek elején meglátogatta a világ ruszinisztikájának akkori központját, az Udvari István által 1992-ben alapított Ukrán és Ruszin Filológia Tanszékét Nyíregyházán, előadást tartott a szláv mikronyelvekről a Ruszin Nyelvek III. Kongresszusán Krakkóban 2007-ben, a Tartui egyetemen kiadott szlavisztikai folyóiratokban, amelyeket a neves tudós szerkesztett, a mi ruszinisztikusaink is publikáltak.

Békés nyugalmat, örök emléket!

Fűfácska (Mese)

Élt egyszer egy ember feleségével. Volt nekik egy lányuk, akit Marikának hívták. Nagyon szerették őt. Egyszer csak a feleség nagyon megbetegedett és már csak kevés ideje maradt hátra. Közvetlenül halála előtt adott a lányának egy magocskát és ezt mondta:

- Ha bajban leszel Marikám, megsegít majd ez a magocska, csak tartsd mindig magadnál.

Az anya nemsokára meghalt és az apa újra nősült. A mostoha gonosz volt és nagyon nem szerette Marikát. Egyszer Marika, amikor a jószágot legeltette, elment a kúthoz vizet inni.

Amikor lehajolt, a magocska, amely a zsebében volt, beesett a kút legmélyére. Akárhogyan igyekezett Marika kivenni azt onnan, sehogyan sem sikerült, mert nagyon mély volt a kút. Leült magában és keservesen sírni kezdett. Kisírta magát, majd elnyomta őt az álom és elaludt. Szép fűfácskáról álmódott, hosszú, egészen földig érő sűrű ágakkal. Azokból három legény lépett elő és vigasztalni kezdték Marikát.

- Ne sírj leányka a magocska után. Amíg te most alszol az alatt fűfácska nőtt ki belőle. Mikor felkelsz meglátod, mert alatta aludtál. Ha segítség kell csak gyere ide és mondd háromszor:

- Nyílj meg fűfácska! Előjövünk és mindenben segítünk.

Amikor ezeket elmondták Marika felébredt és meglátta, hogy felette tényleg kinőtt egy dúslevelű fűfácska. Ágai egészen a földig hajoltak. Marika elhatározta, hogy kideríti, igazat mondott-e a három legény. Elismételte háromszor:

- Fűfácska nyílj meg!!

A fűfa sűrű ágai rögtön szétnyíltak és onnan három legény lépett elő és kérdezték:

- Miben segíthetünk?

De ő azt felelte, hogy csak meg akarta tudni, hogy igaz-e, amit álmódott.

- Jól van Marika! Most már tudod, és amikor kell, hívj minket.

A leányka este hazaterelte a jószágot, de arról, ami vele történt, senkinek sem szólt. Egyik vasárnap, mikor a jószágot legeltette a mezőn, tisztán hallotta a templom harangjait a faluban. Az emberek a templomba mentek. Ő is nagyon szeretett volna a templomba menni és emberek közt lenni. Odament a fűfácskához és háromszor mondta:

- Fűfácska nyílj meg!

Az ágak széjjelváltak és a fűfácskából

előlépett a három legény, akik megkérdezték a leánykát, hogy mit szeretne. Marika elmondta, hogy nagyon szeretne templomba menni, mert még sohasem volt, mert nem volt ünneplőruhája és cipője sem. A legények rögtön visszaugrottak a fűfácskába és kihozták onnan ünnepi ruhát és szép cipőket és azt mondták neki, vegye fel azokat. Majd tapsoltak egyet és azon nyomban aranyozott kocsit jelent meg három lóval befogva.

- Ül be Marika a kocsiba és menj a templomba! – mondták a leánynak a legények.

A mise már elkezdődött, amikor belépett a templomba. Ahogy az emberek meglátták a nagyon szép leánykát az egész mise alatt csak őt nézték. Nem jöttek rá, hogy ő a Marika. Kérdezték egymástól, kié ez a gyönyörű leány, de senki sem tudta. A kórusból folyton őt nézte a környék leg gazdagabb urának fiatal fia. Amikor véget ért az istentisztelet Marika rögtön beült a kocsiba és a lovak sebesen nekiindultak. Otthonukban minden ember csak arról a szép leányról beszélt, aki a templomban volt. Erről beszéltek otthon Marikánál is. Marika megmondta apjának és mostohájának, hogy ő volt az a leány. De a mostoha csak kinevette. Nem hitt Marika szavának az apja sem.

Így volt ez Marikával a templomban két héten át. A gazdag úr fia nagyon beleszeretett Marikába és csak őrá gondolt. Minden héten igyekezett elérni őt, mikor beszállt a kocsijába, de ez sehogyan sem sikerült neki. Sokat gondolkodott, mit csináljon és kitalálta. Azon a helyen, ahol Marika beszállt a kocsiba, azt parancsolta, hogy szurkot öntsenek. Harmadik vasárnapon, amikor Marika kifutott a templomból és beült a kocsiba, cipőivel belelépett a szurokba. Az egyik cipőcskéje beleragadt, így Marika meztelül ugrott be a kocsiba és elvitette magát a templomtól. Amikor az úrfi odafutott, akkorra a kocsit Marikával már messze járt. Kihúzta hát a cipellőcskét a szurokból és elment az apjához, kinek mesélt a leányról, aki nélkül már nem tudott élni.

Az apja és az édesanyja nagyon szerették fiukat, ezért úgy döntöttek, hogy segítenek neki. A gazdag úr megparancsolta szolgálainak a cipellővel elmenni a faluba – és lányos házról lányos házra – odamérni azt a lábukhoz. A szolgák az összes lányhoz odamérték, de a cipellőcske nem illett egyikhez sem. Amikor ahhoz a házhoz értek, ahol apjával és mostohájával lakott Marika, a mostoha elröhögte magát.

- Mi az, megőrültek? Hát Marikának soha nem volt olyan szép ruhája és cipője!

De amikor a szolgák odamérték a cipellőt, az teljesen ráillett a leány lábára. Akkor Marika bevallotta, hogy az a leány a templomban, az ő volt. A szolgák azt mondták neki, hogy készüljön és menjen rögtön velük az úr kastélyába, ahol várt rá az úrfi. Marika arra kérte őket, hogy először menjenek a fűzfácskához. Ott a három legény szépen felöltöztette őt, és így ment kocsival az úri birtokra. Ahogy az úrfi meglátta, hogy Marika milyen szép hölgy, rögtön megkérte a leány kezét. Annak is megtetszett az úrfi és beleegyezett, hogy feleségül megy hozzá. Gyorsan megülték a lakodalmat. Azután elmentek Marika apjához és mostohájához és megkérték, hogy lakjanak együtt a kastélyban. A mostoha nem gondolta volna, hogy ez lesz. Arra kérte Marikát, hogy bocsásson meg neki, hogy nem bánt jól vele. Marika azt felelte, hogy már megbocsátott. Ezután együtt éltek az úri

kastélyban. Egyik reggel, mikor mindenki felkelt, észrevették, hogy a szoba ablaka alatt, ahol Marika aludt férjével, egy éjszaka alatt kinőtt egy magas, szép fűzfa.

Ez volt az a fűzfácska a három legénnyel, amely a mezőn nőtt és most átköltözött a házhoz, ahol Marika élt férjével, hogy együtt legyenek.

Amikor szükség volt, a fűzfácska továbbra is segítette Marikát az életben. Marika férjével együtt minden vasárnap a templomi mise után kiment a temetőbe, ahol édesanyja volt eltemetve, és megköszönte a fűzfácskát.

Lukács Natáliától lejegyezve 2017-ben

Kora: 71 év

Fordította: Giricz Viktor

Lukács Iván: Mérheterlen ajándék című könyvből. Ungvár, Padjak Valerij kiadója, 2020.

Lukács Iván a festői ruszin falu, Oroszkomoróc krónikása.

Január

01.16.: A Varsói Állami Néprajzi Múzeumban megnyílt a „A jelentlét formái. A lemkók / kárpátruszínok művészete.” A kiállításon több mint 200 művet állítottak ki Lengyelországból, Szlovákiából, Szerbiából, Horvátországból, Romániából, Magyarországról, Ukrajnából, Amerikából, Moldáviából és Csehországból. A kárpáti művészetünknek ez az első nagyszabású bemutatása a történelemben. A kiállítás fontos mondanivalója népünk tanulságtétele: kényszermigráció, asszimiláció, Thalerhof tragédiája és a „Visztula akció”. A múlt emlékezete visszatükröződik az alkotók műveiben és a lemkói / ruszin házakból származó tárgyak a történelem élő tanúi és közösségünk szenvedésének mementói, és bár a közösségünk szétszóródott a világban, de mégis megőrizte nyelvét, identitását és emlékezetét. A magyarországi ruszinokat dr. Fedinecz Atanáz „Unokával”, „Csendélet”, „Kárpátaljai húsvéti csendélet”, „Ruszin lány”, „Lányok, asszonyok” festményei képviselték.

01.31.: Megtartotta az év első foglalkozását a Fővárosi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat Alkotóműhelye. Szolnoki Lea vezetésével autentikus ruszin fejdíszek készítésével foglalkoztak. A foglalkozás kellemes, kötetlen hangulatban zajlott és a Zenestúdió tagjai Tivadar Alexandra vezetésével is megtartották az év első próbáját.

Február

02.08.: A Hodinka Antal Országos Ruszin Értelmiségi Egyesület, az Országos Ruszin Önkormányzat, a Fővárosi Ruszin Önkormányzat, az Óbuda-Békásmegyer, Budapest VIII., VI., XIII., XVII., XIV., XI. és XVI. kerületi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzatok, valamint az Országos Ruszin Önkormányzat Közgyűlésének képviselői közösen emlékeztek meg Hodinka Antal akadémikusról a Fiumei úti sírkertben lévő síremlékénél. Tivadar Mihály Atya elvégezte a Pananchidát, majd dr. Ljavinyecz Szeptán, a HORUE elnöke beszédében köszönetet mondott az Országos és Fővárosi Ruszin Önkormányzatoknak, hogy közös együttműködéssel az emlékmű méltó helyére kerülhetett. A megemlékezés koszorúzással ért véget.

02.12.: A Budapest XVIII. ker. Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat által rendezett idei ruszin-görög-katolikus jótékonyági farsangi bál ismét mérföldkőhöz ért, hiszen átlépték a 150 fős létszámot, s ehhez méltóan igyekeztek felkészülni. A bált Zuró József görögkatolikus és ruszin pap nyitotta meg, majd köszöntő beszédet mondott Viktor Kramarenko, az Országos Ruszin Önkormányzat elnöke és Jóga Henrietta, a kerület nemzetiségi referens asszony, akik megtisztelték jelenlétükkel! Az est fellépője Kőkény Attila volt, aki hihetetlen közvetlenséggel igazi bál hangulatot teremtett, jó alapot adva a tánchoz, a

jókedvhez. Köszönjük minden bálozó lelkesedését, a gyermekek segítőkészségét a tombola lebonyolításában! Köszönjük az értékes felajánlásokat is! Külön szeretnénk megemlíteni Giricz Vera, az Országgyűlés ruszin nemzetiségi szószólója asszony fővédnökségét, akinek nagyvonalúsága nélkül nem tudtuk volna ezt a bált ebben a méltóságban és rangban megtartani. A bál bevétel a héten juttattuk el a Budapest XVIII. kerület Szociális Intézménynek, Bálint Ramóna elnök asszonynak, aki meghívott bennünket a fogyatékkal élő gyermekek szülői értekezletére. Öröm volt látni a szülők boldogságát, hogy a nehéz mindennapokban ebből a keretből tudják gazdagítani a beteg gyermekek mindennapjait.

02.12.: Az Országos Ruszin Önkormányzat Gyarmat utcai székházában megtartotta soron következő ülését és a közmeghallgatást. Napirenden: Az elnök beszámolója a két ülés közötti munkáról, a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról, az átruházott hatáskörben hozott, valamint a Közgyűlési hatáskörben született döntésekről, továbbá az Udvari István Magyarországi Ruszinok Könyvtára, a Fedinecz Atanáz Magyarországi Ruszinok Közérdekű Muzeális Gyűjteménye és Kiállítóhelye, a „Ruszin Világ” a magyarországi ruszinok közéleti, tájékoztató lapja, a Hodinka Antal Ruszin Tudományos Intézet, az Országos Ruszin Önkormányzat Hivatala és az Országos Ruszin Önkormányzat 2025.évi költségvetésének módosítása, a 2026. évi országgyűlési választásokra való felkészülés megtárgyalása, az ORÖ és Hivatala, Intézményei 2026. évi költségvetésének megtárgyalása, az Országos Ruszin Önkormányzat tisztségviselői juttatásainak és az elnök 2026. évi szabadság ütemezésének megtárgyalása, az Országos Ruszin Önkormányzat 2026. évi Közbeszerzési tervének meg-

tárgyalása, a Hodinka Antal Díj 2026. évi jelöltjeinek megtárgyalása, az Országos Ruszin Önkormányzat 2025/2026. évi tanulmányi ösztöndíjairól szóló döntés.

02.14.: A Fővárosi és a Terézvárosi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat, illetve a Kárpátalja Szövetség szervezésében, a Budapest III., XIII., XVII. kerületi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat támogatásával a Kárpátalja Szövetség a Városligeti fasori székházában megtartották a hagyományos farsangi batyus bált. A vendégeket üdvözlötték Szkiba Evelin, a FRNÖ elnöke és dr. Lyavinecz Marianna örökös tiszteletbeli elnök asszony. A ruszin nyelvű dalokat is tartalmazó műsört a Langamerte Vegyeskar, Orosz-Turóczy Melinda karnagy vezetésével nagy sikerrel adta elő. A kórust a venezuelai Frank Walderam zongoraművész, zene-pedagógus kísérte, aki magánszámként egy spanyol dallal szórakoztatta a szépszámú közönséget. Ezután programon kívül fellépett Medveczky Katalin két fia: a 11 éves Leó, aki a bécsi Zeneművészeti Szakiskola tanulója, magas színvonalú énekléssel kellemes meglepetést szerzett. Az ötéves Danika, aki először szerepelt a nagyközönség előtt és nagy sikert aratott. A világlágereket a Best of D1 együttes szolgáltatta. A talpalávaló muzsika táncra csábította a szépkorú 80 felettiektől a gyerekekig sokukat. Ezúttal is emlékezetes marad a Ruszin Farsangi Batyus Bál.

02.21.: A Fővárosi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat szervezésében megtartották a Ruszin Farsangot kicsik számára FRNÖ Akadémia utcai székhelyén. A Zene-stúdió vezetője Tivadar Alexandra sok zenés, interaktív játékkal készült, az Alkotóműhely vezetője, Szolnoki Lea álarccokat készített a gyerekekkel. A gyerekek vattacukrot készítettek és fánkot díszítettek.

Выдає Вседержавное Русинське Самосправованя / Kiadja az Országos Ruszin Önkormányzat

Отвiчателный выдаватель: Віктор Крамаренко / Felelős kiadó: Kramarenko Viktor

Члены редакції: Віктор Гіріц – главный редактор, Др. Михаїл Капраль – редактор, Янош Мигаль Соноцький – редактор, Ирина Сюч-Ворінка – секретарь.

Выданя нашої новинки пудпорує Уряд Мадярщини.

A szerkesztőbizottság tagjai: Giricz Viktor – főszerkesztő, dr. Káprály Mihály – szerkesztő, Szónoczy János Mihály – szerkesztő, Szűcs-Vorinka Irén – szerkesztő titkár.

Lapunk kiadásának támogatója Magyarország Kormánya.

A szerkesztőség elérhetőségei: Cím: 1147 Budapest, Gyarmat u. 85/b. Tel./Fax: (06-1) 468-2636 <http://ruszin.com>

E-mail: ruszin.onkormanyzat@gmail.com ISSN: 1785-1149 Kivitelezési munkálatok: Croatica Nonprofit Kft.

A lapban megjelent cikkek felhasználása kizárólag a „Ruszin Világ”-ra való hivatkozással lehetséges.